

Τὰ πάντα πληρῶν, ἔχει μ' ὅλον τοῦτο τὴν καρδίαν τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ταπεινόφρονος ὡς κατοικητήριον αὐτοῦ, καὶ προκρίνει αὐτὴν παρὰ τὴν σκηνὴν τὴν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐν τῇ ἐρήμῳ κατασκευασθεῖσαν, ἢ τὸν λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ ναὸν τὸν οἰκοδομηθέντα ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών. Καὶ ἡ σκηνὴ καὶ ὁ ναὸς πρὸ πολλοῦ ἐξηφανίσθησαν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ζῇ, μολόντι ὁ θάνατος φονεὺς τὸ σῶμά του, καὶ μετατρέπει αὐτὸ εἰς χοῦν.

Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ καρδία εἶναι τὸ πᾶν. Αὐτὸς δὲν ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν· αὕτη δὲ εἶναι γυμνὴ καὶ τετραχηλισμένη ἔμπροσθεν του. Ἄν γέμῃ ἀπὸ ἀνόσια διανοήματα, πάθη, καὶ ἐπιθυμίας, δὲν κατοικεῖ ἐν αὐτῇ. Εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἐνδιέτριβεν ὁ Θεός, μέχρις οὗ κατέστη σπήλαιον ληστῶν· τότε δὲ παρήτησεν αὐτόν, καὶ ἀφῆκε τοὺς νικητάς Ῥωμαίους νὰ κατεδαφίσωσιν αὐτόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθῳ. Αὐτὸ τοῦτο πάσχει ἡ καρδία, ἥτις ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας της.

Ἰδιον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ ἐκπλήσσεται ἀπὸ ἐξωτερικὰ φαινόμενα. Ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ναοῦ ἐκίνησεν εἰς θαυμασμόν τοὺς μαθητάς, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ εἴπωσι, “Διδάσκαλε, Ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί!” Ἀλλ' ἐκεῖνος πάραυτα προσεῖπε τὸν ὄλεθρον τούτων ἀπάντων. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐφαίνοντο ὡς οὐδέν. Τοῦ ἐνδόξου Θεοῦ ἡ πνευματικὴ λατρεία δὲν ἡλαττώθη ποσῶς, ἀφοῦ κατεκρημνίσθη ὁ πολυτελής καὶ λαμπρὸς ἐκεῖνος ναός· οὔτε θέλει ἀπολέσει κανὲν μέρος τῆς πνευματικῆς λατρείας του, ὅταν διαλυθῶσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ παρόντος κόσμου εἰς τὴν καυστηρὰν θερμότητα τῆς τελευταίας ἡμέρας. Οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, καὶ ἡ ὁμήγυρις τῶν πρωτοτόκων, καὶ τὰ πνεύματα τῶν δικαίων τετελειωμένων, θέλουν ζῇ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ παρόντος κόσμου, καὶ ἕκαστος αὐτῶν θέλει εἶσθαι ναός, ἐν ᾧ θέλει κατοικεῖν ὁ αἰώνιος καὶ ἅγιος Θεός καὶ λατρεύεσθαι διὰ παντός. Ὁ Ἀποστολὸς Παῦλος παριστάνει ὅλους τοὺς πιστοὺς ὡς οἰκοδομημένους ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ θεμελίου καὶ ἀκρογωνιαίου λίθου, καὶ οὕτω ἀποτελοῦντας ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

ΛΕΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ.

Τὰς ἐπομένας ἀποκρίσεις ἔδωκεν ἐγγράφους πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Τί ἐστὶν αἰωνιότης;

Ἡμέρα, ἥτις οὔτε χθὲς ἔχει, οὔτε αὔριον.

Τί ἐστὶ Θεός;

Ὁ ἅγιος τῆς αἰωνιότητος.

Τί ἐστὶν εὐγνωμοσύνη;

Ἡ μνήμη τῆς καρδίας.

Τί ἐστὶν ἀρετή;

Ἡθικὴ δύναμις.

Τί ἐστὶν ὁρθὸς λόγος;

Ἡ ὁριμότης τοῦ νοός.

Τί ἐπανάστασις;

Δένδρον μὲ τὴν ῥίζαν ἐπάνω, καὶ τὴν κορυφὴν κάτω.

ΘΗΒΑΙΚΟΝ ΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς ὀπισθεν εἰκονογραφίας παριστάνεται ἡ θεία τριάς τῶν Αἰγυπτίων, — Ὅσιρις, ὁ παγκόσμιος πατήρ, ἡ ἐνεργὸς ἀρχὴ ὅλων τῶν πραγμάτων· Ἴσις, ἡ παγκόσμιος μήτηρ· καὶ Ὡρος, ὁ υἱὸς αὐτῶν, ἡ φανέρωσις τῆς συννηνωμένης ἐνεργείας ἡ ἐπὶ ῥοῆς των.

Ὁ πρῶτος κρατεῖ εἰς τὴν δεξιάν του ποιμαντικὴν ῥάβδον, καὶ εἰς τὴν ἀριστεράν του μάστιγα, δηλῶν ὅτι παιδεύει τὰς ἀταξίας τοῦ λαοῦ του.

Εἰς τὸ σχῆμα τῆς Ἰσιδος δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀξιωματικόν· ἀλλ' ὁ Ὡρος ἔχει κεφαλὴν ἱέρακος, ἀντὶ ἀνθρωπίνης, πρὸς φανέρωσιν τῆς ἄκρας ἀγρυπνίας καὶ ταχύτητος τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ παρατηρεῖν καὶ θεραπεύειν τὰς χρεῖας τῶν πλασμάτων του.

Ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη ἐδανείσθησαν ἐκ τῶν Γραφῶν θρησκευτικὰς ἰδέας καὶ ἱεροπραξίας. Τὸ περὶ Τριάδος τοῦ Θεοῦ δόγμα, λόγου χάριν, ἐπεκράτει εἰς πλείστας χώρας, ἀπομεμακρυσμένας ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διόλου ἀποκεχωρισμένας. Οἱ Ἰνδοὶ ἔχουσι τρισυπόστατον Θεότητα, — Βραχμᾶν, Βησνοῦν, καὶ Σηβᾶν. Ἡ Χαλδαϊκὴ θεολογία ἀνεγνώριζε τρεῖς ἀρχάς· ἡ Περσικὴ ἐδίδασκε τὴν λατρείαν τοῦ “Τριπλασίου Μίθρα.” Εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Σιβηρίας εὐρέθη νομισματοδόσημον, μ' ἐπιγραφὴν τῷ Τρισυποστάτῳ Θεῷ. Ἰχνη τοῦ αὐτοῦ δόγματος παρατηροῦνται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, καὶ ἐτι μᾶλλον εἰς τὴν Κίνα· διότι οἱ Σῖναι δοξάζουν ἕνα ὑπέρτατον Θεόν, τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ δύο ἄλλους κυβερνήτας τῆς αὐτῆς φύσεως, οἵτινες συνάρχουσι μετ' αὐτοῦ, ὁ μὲν εἰς τὸν ἄνω, ὁ δὲ εἰς τὸν κάτω κόσμον. “ὅταν οἱ Σῖναι ἐγερθῶσι τὸ πρῶτ,” λέγει περὶ τῆς ἀξιοπιστίας, “στρέφουσι τὰ πρόσωπα πρὸς ἀνατολὰς, καὶ μὲ τὰς χεῖρας συνενωμένας. λέγουσιν, ‘Ὁ ἐν τριάδι Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ.’” Ὁμοία πίστις ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὸν νέον κόσμον, διότι οἱ κάτοικοι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἔχουσι τὸν Τάγγα-Τάγγαν, ἡ τὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἕνα Θεόν.

Πόθεν ἄρα διεδόθη τοιοῦτον δόγμα εἰς τόσα διάφορα μέρη τοῦ κόσμου; Σὰρξ καὶ αἷμα ἦτον ἀδύνατον ν' ἀποκαλύψωσιν αὐτὸ, καθὼ ὑπερβαῖνον τὰ στενὰ ὅρια τοῦ ἀνθρωπίνου νοός. Ἀλλ' αἱ Γραφαὶ γέμουσιν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τούτων μόνον, ἡ ἐξ ἀποκαλύψεων γενομένων εἰς τοὺς Πατριάρχας πρὸ τοῦ ἐγγράφου νόμου, πρέπει νὰ ἐπήγασεν ἡ περὶ αὐτοῦ γνώσις. “Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,” λέγει ὁ Μωϋσῆς· ἡ λέξις Θεὸς εἰς τὴν φράσιν ταύτην εἶναι εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν πρωτότυπον Ἐλοχίμ, τούτεστι ἐνομα τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, ἐμφαίνον τὴν Ἀγίαν Τριάδα· τὸν Πατέρα ὡς τὴν πηγὴν πάσης ἀγαθότητος,